

“Gospod, pomagaj mi!”

Nedvoumna znamenja resničnega Kristusovega križa: vedrost, globoko občutenje miru, ljubezen, pripravljena na katerokoli žrtev, velika učinkovitost, ki izvira iz Jezusove prebodene strani, in vselej — na opazen način — veselje: veselje, ki izhaja iz zavedanja, da kdor se zares izroči, stoji ob križu in zaradi tega ob našem Gospodu. (Kovačnica, 772)

14. april

Če se želite učiti iz izkušnje ubogega duhovnika, ki hoče govoriti samo o Bogu, vam svetujem naslednje: kadar bo meso poskušalo znova pridobiti svoje izgubljene pravice ali kadar se bo napuh — kar je hujše — uprl in pokazal svojo trmo, se nemudoma zatecite v te božanske špranje, ki so jih na Kristusovem telesu odprli žebli, s katerimi je bil pribit na križ, ter sulica, ki je prebodla njegovo stran. Pojdite tja, kakor vam narekuje vzgib: odložite v Gospodovih ranah vso to človeško ... in božjo ljubezen. To pomeni želeti si združitve, počutiti se kot Kristusov brat, njegov krvni sorodnik, kot otrok iste Matere, saj nas je ona pripeljala do Jezusa.

Koprnenje po čaščenju, želja po zadoščevanju s tiho blagostjo in s

trpljenjem. V našem življenju bo zaživela Jezusova trditev: *Kdor ne vzame svojega križa in ne hodi za menoj, ni mene vreden*. Gospod pa bo postajal vedno zahtevnejši, prosil nas bo za zadoščevanje in pokoro ter nas spodbujal k temu, da izkusimo goreče hrepenenje, *da bi živeli Bogu, skupaj s Kristusom smo namreč križani*. Ta zaklad pa imamo v *glinastih posodah, krhkih in lomljivih*, da bi bilo opazno, da je *to preobilje moči iz Boga in ne iz nas*.

V vsem nas stiskajo, vendar nismo utesnjeni; na neprehodni poti smo, vendar ne brez izhoda; preganjajo nas, vendar nismo zapuščeni; ob tla nas mečejo, vendar nismo uničeni; vedno nosimo v telesu Jezusovo umiranje.

Poleg tega si domišljamo, da nas Gospod ne posluša, da blodimo v prevari, da je slišati le samogovor našega glasu. Znajdemo se kakor

brez opore na zemlji in od neba
zapuščeni. Kljub temu pa je resničen
in dejaven naš stud do greha, tudi če
je to le mali greh. S trmo kánaanske
žene bomo vdano padli predenj
kakor ona, ki ga je počastila in milo
prosila: *Gospod, pomagaj mi!* Tema
bo izginila, saj jo bo premagala luč
Ljubezni. (*Božji prijatelji, 303-304*)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/gospod-pomagaj-mi/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/gospod-pomagaj-mi/) (7.
Apr. 2025)